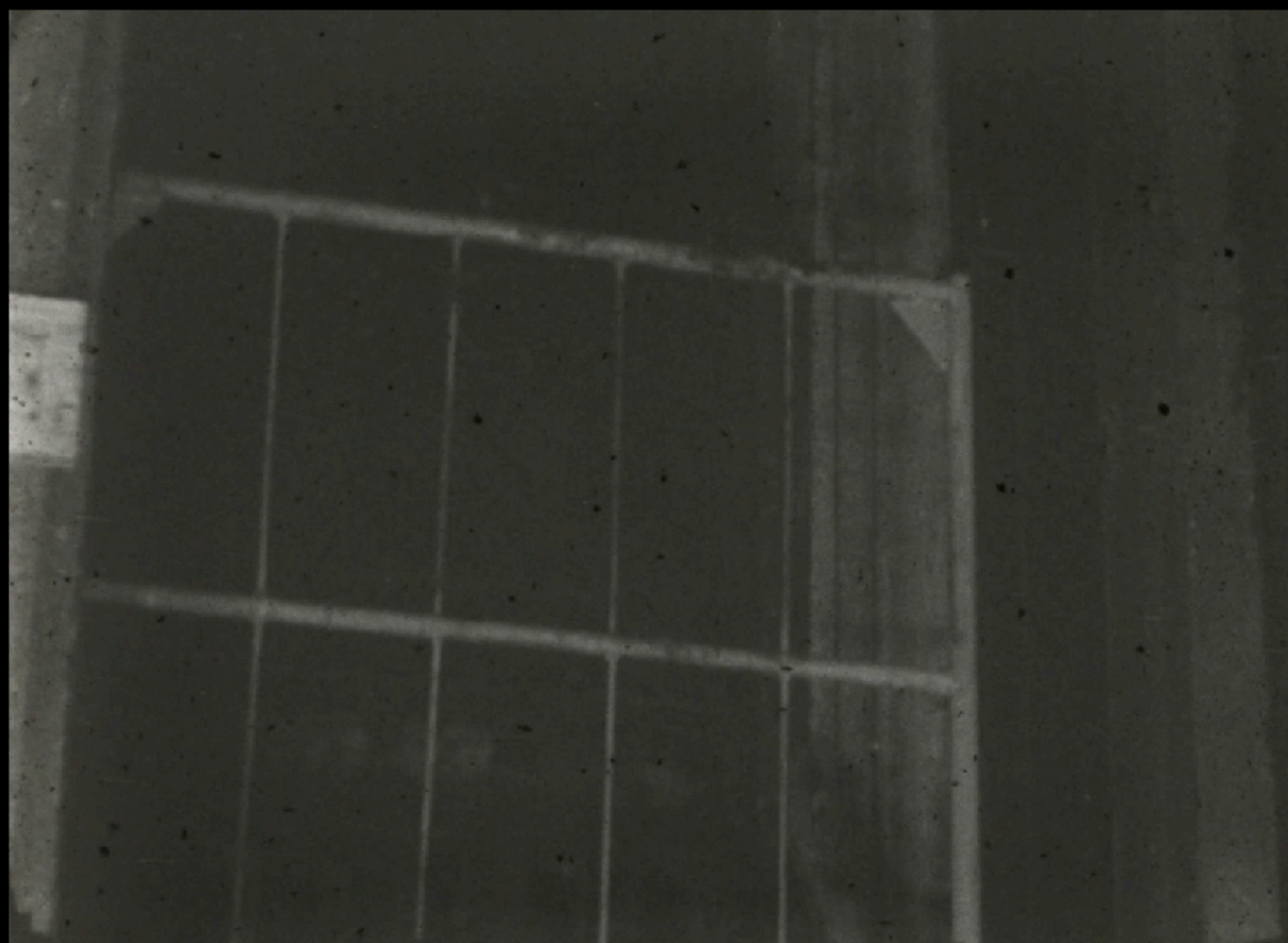

REEL MISSING

Krátkometrážní film pro Hornické muzeum Příbram

Koncept

Stěžejní součástí virtuální muzejní expozice budou dva krátkometrážní filmy, které by měly návštěvníkům představit denní rutinu příbramského horníka mezi lety 1950–1960, kdy tato lokalita prožívala největší rozmach uranového hornictví a zapsala se nesmazatelně nejen do zdejších dějin báňského podnikání, ale i v mezinárodním kontextu. Nejedná se přitom čistě o dokumentární film, nýbrž procedurálně koncipovaný snímek s prvky imerzivní scénické atrakce:

Návštěvníci muzea by měli zažít na vlastní kůži cestu místního horníka, včetně havířů z řad potrestaných, mezi kterými bylo i velké procento tzv. politických vězňů, od příchodu na pracoviště, přes fárání klecí, jejich soustředění na narážisti, dále přesun příslušnou štolou k místu plnění pracovních povinností, včetně ukázky těžby, až po zpáteční návrat na povrch.

Základem jednoho cca 4-minutového a jednoho 10-minutového snímku jsou dobové filmové materiály získané z Archivu DIAMO, které byly v rámci dříve přidělených grantových dotací nascanovány a vyčištěny v odpovídající kvalitě. Tyto cenné filmové záběry jsou nezbytné pro tvorbu vlastního scénáře chystaných krátkometrážních filmů a budou použity i ve výsledných dílech coby páteř tohoto filmového zpracování, které bude následně doplněno o nově natočený filmový materiál. Ten by měl věrohodně vyplnit prázdná místa (tedy úseky, které archivní záběry nenabízí, či nejsou nasnímané požadovaným způsobem) a dodat jednomu z filmů **subjektivní perspektivu**, která divákům pomůže přenést se do role horníka se vším všudy. Tyto záběry budou natočeny v dole Anna, který je provozován Hornickým muzeem Příbram.

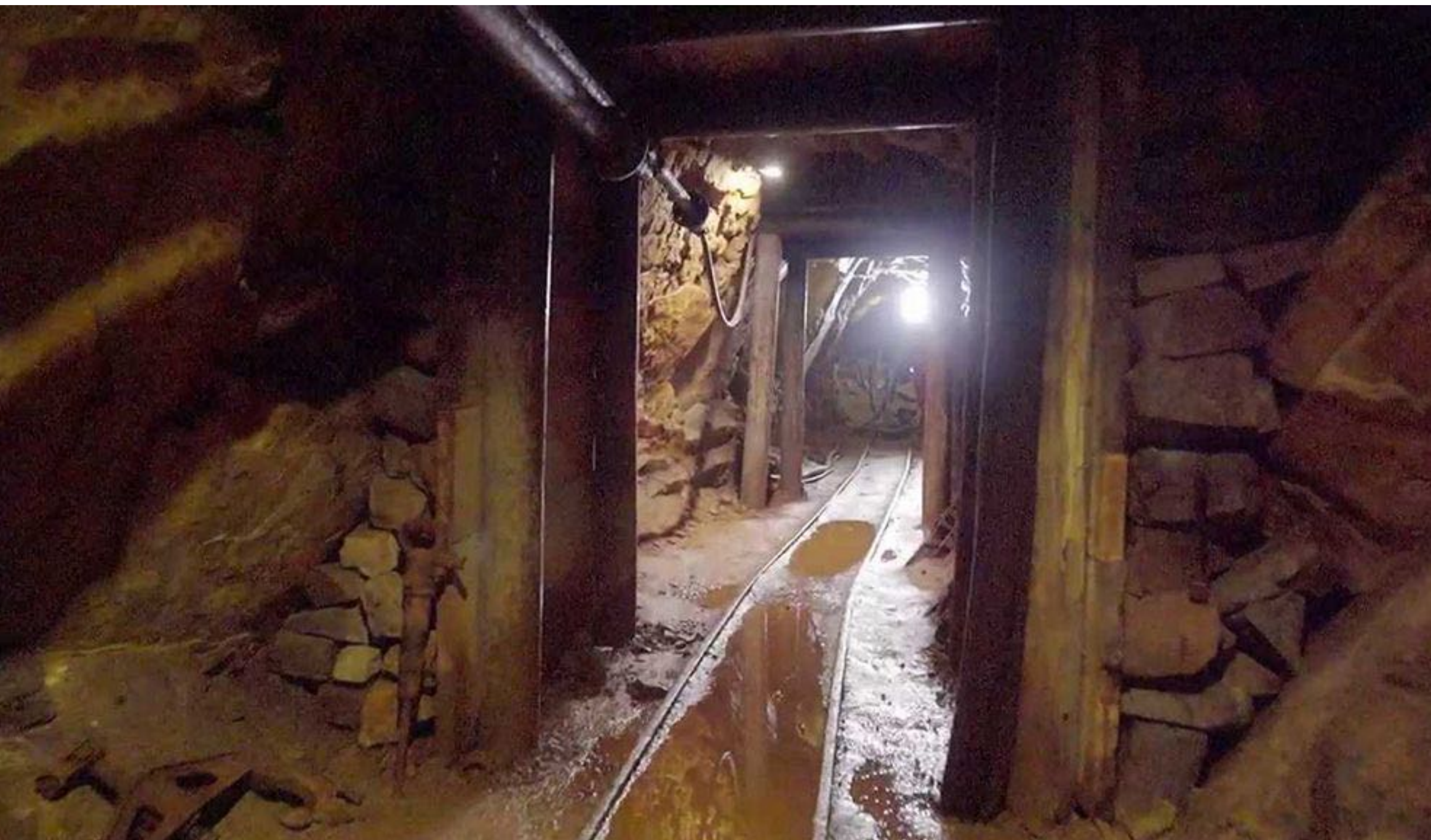
Pro účely nových záběrů se počítá s herci - figuranty, kteří budou odpovídajícím způsobem namaskováni a oblečeni tak, aby hladce splynuli se skutečnými horníky zachycenými na archivních materiálech.

Pro lepší zpřítomnění zobrazované akce pak budou dobové záběry postprodukčně kolorovány. Nový materiál bude natáčen v barvě, ovšem za stejných světelných podmínek, jaké měli autoři původních archivních materiálů (tzn. s velmi omezeným využitím filmového svícení).

K celému filmu vznikne zcela nová ruchová stopa, neboť některé archivní materiály nejsou ozvučené. Na zvukovou složku díla bude kladen zvláštní důraz, neboť v ní lze obsáhnout i prvky, které je obtížné či nemožné ukázat v obraze.

Hlediště a technické řešení projekce filmu bude upraveno na míru. Hornické muzeum Příbram vytypovalo v prostorách strojovny uranového dolu Bytíz č. 11A několik možných prostor, které je třeba vybavit dostatečným technickým zázemím, a dále zde tyto prostory stavebně upravit tak, aby i v zimních měsících nedocházelo k postupnému poškozování projekční techniky (tyto prostory nejsou běžně temperovány). Separátně bude řešena též záležitost akustických podmínek projekce.

Pro ještě živější zážitek z daného filmu se počítá rovněž se stylizací místa tzv. hlediště, které by mělo po stránce zvolených materiálů evokovat prostředí důlních klecí, v nichž horníci fáráli do dolu. Součástí by mělo být i symbolické „převlečení“ do pracovních oděvů a nasazení bezpečnostních přileb. Ty by mohly v případě problematického ozvučení sloužit též jako alternativní zdroj zvukové reprodukce díky zabudovaným sluchátkům.

Kratší z obou filmů pak bude v celé expozici zařazen jako první v pořadí a poslouží jako “instruktážní video pro horníky”, které návštěvníkům vysvětlí celý nadcházející postup jejich “pracovního dne” - tedy zážitkové trasy, která je následně čeká (od převlékání v řetízkové šatně, jízdě výtahem i samotného fárání, až po cestu zpět).

Video se skládá z natočené herecké akce instruujičího školitele a ilustračních záběrů a infografik.

Krátkometrážní film pro Hornické muzeum Příbram

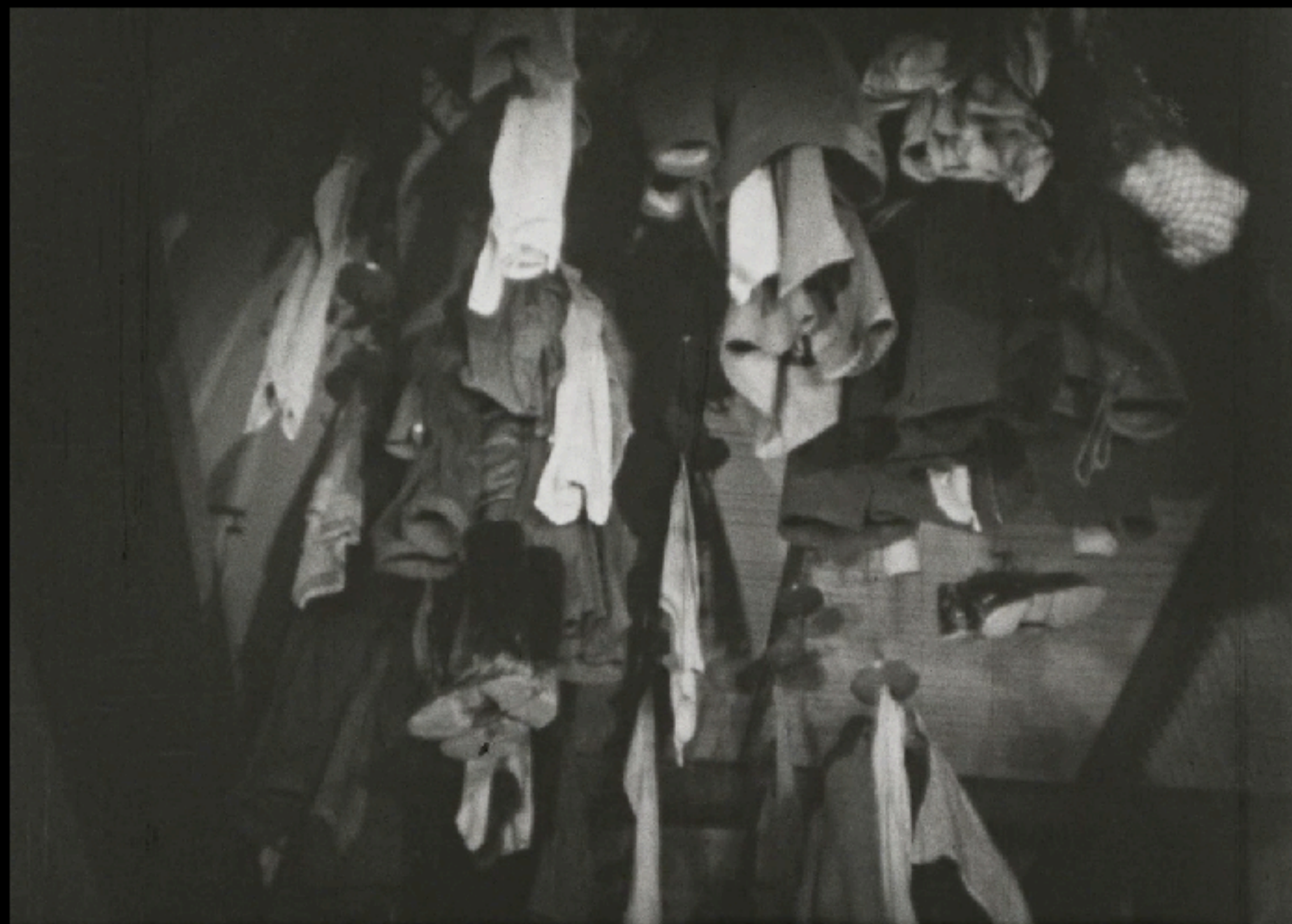
Scénář

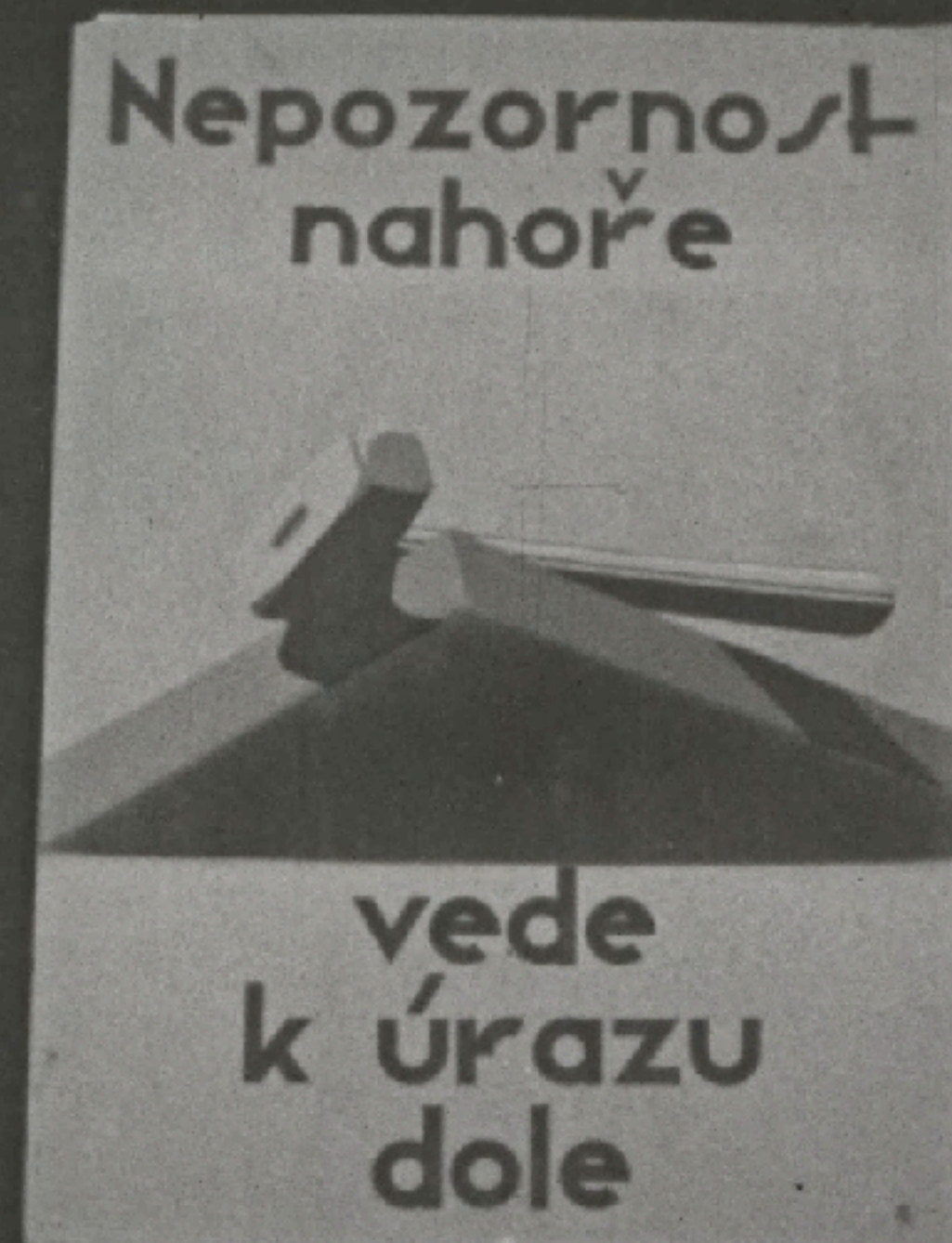

Film začíná nástupem horníků na směnu. Jsme svědky jejich převlečení do pracovních oděvů v šatnách, stejně jako se (symbolicky) převléknou i diváci před promítáním našeho filmu.

Pozornost bude věnována i bezpečnostním předpisům, které horníkům připomínají, co je třeba stále mít na paměti a co je nutné bezpodmínečně dodržovat. I s tímto budou seznámeni návštěvníci muzea.

V dodatečně natočené zvukové stopě bude vytvořena atmosféra díky nezávazným polohlasným rozhovorům, které mezi sebou horníci vedou, a dále i ruchy v šatnách a v přilehlé hale strojovny (kterou diváci spatří i v rámci muzejní prohlídky).

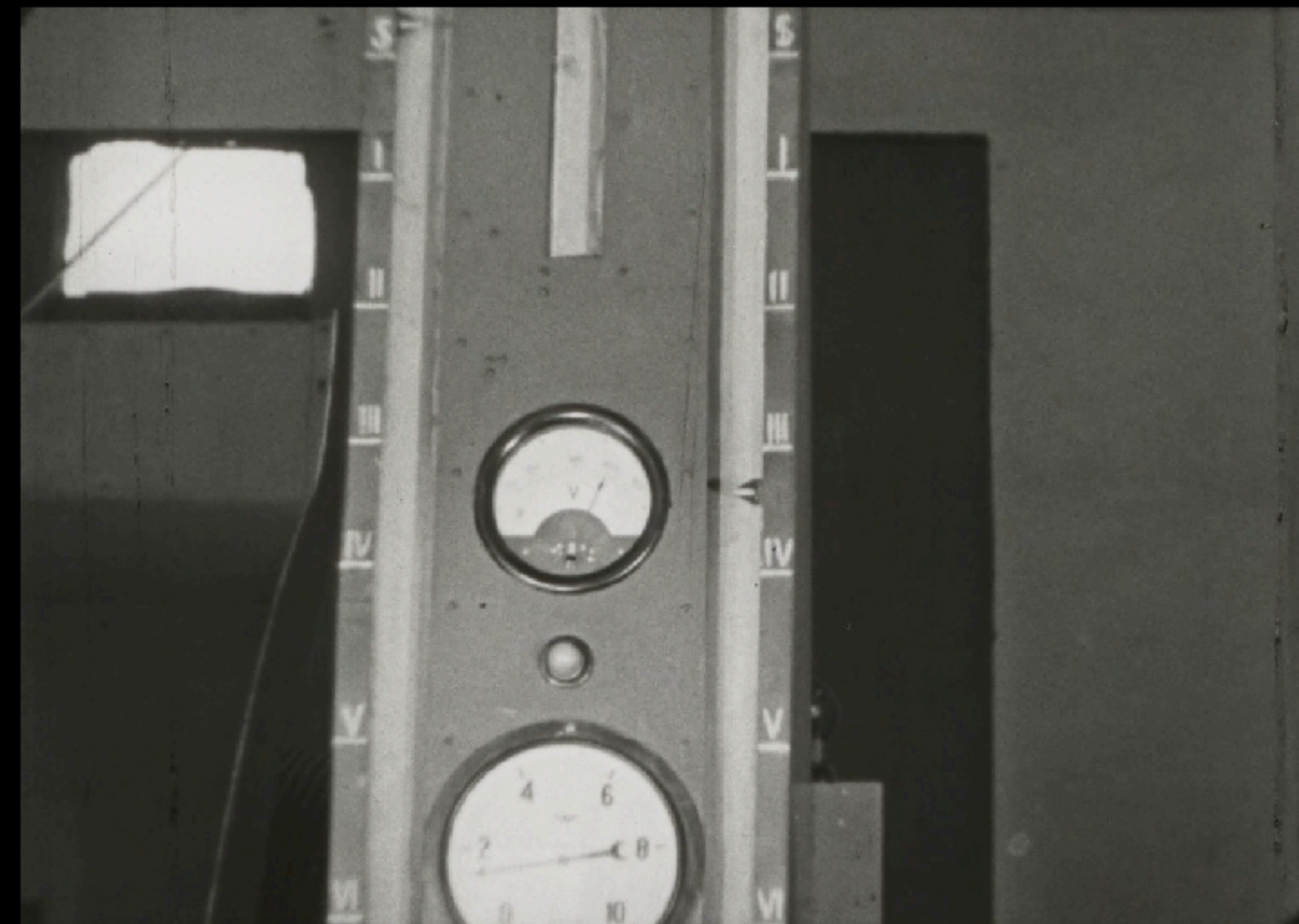

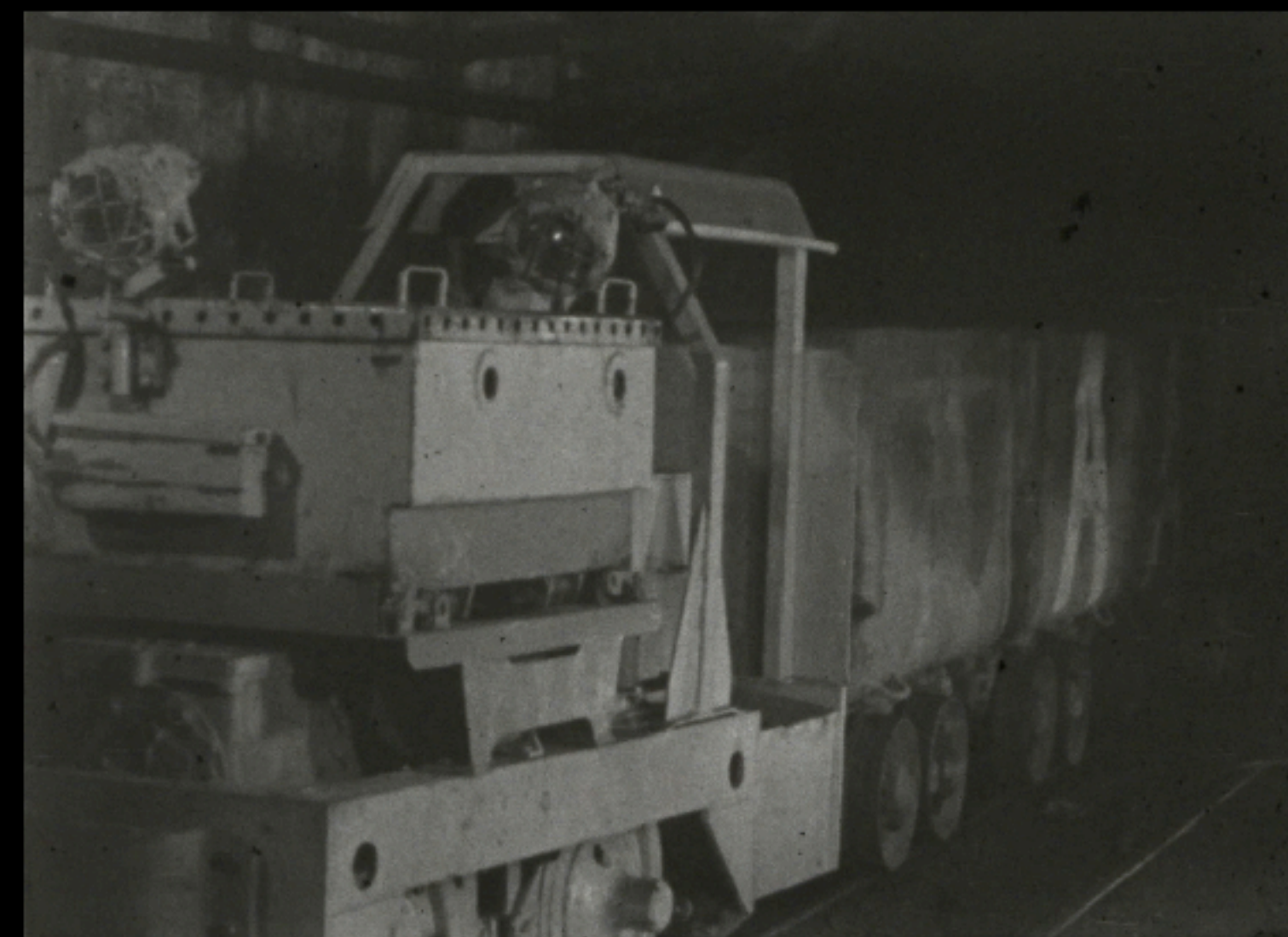
Pokračujeme příchodem horníků ke kleci. Pozornost věnujeme též příslušnému pracovníkovi (dozorci klece), který má za úkol klec podle přísně daných kritérií do šachty postupně spouštět.

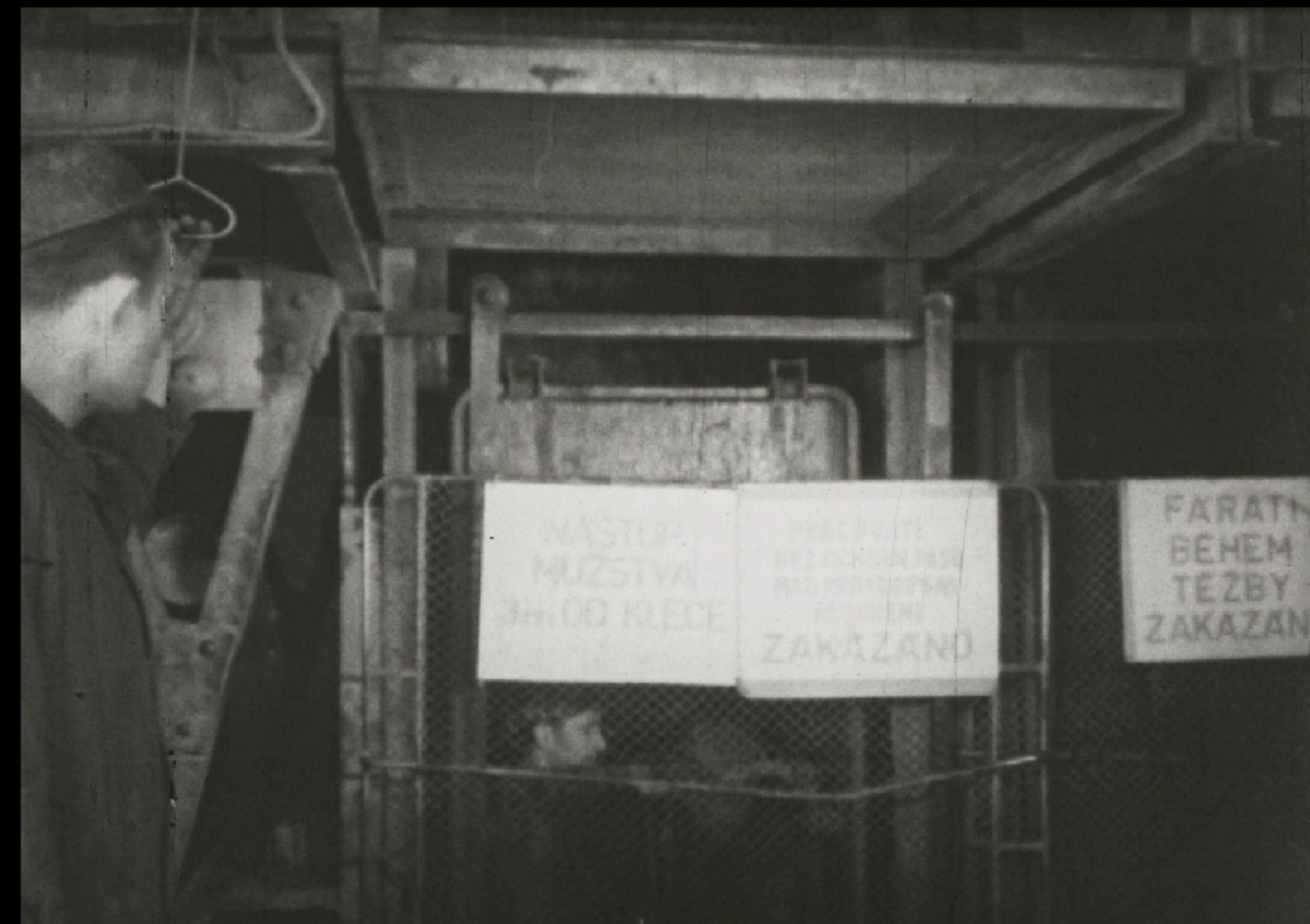
S pěticí komparzistů natočíme na lokaci doplňující materiál, který dostupné archivní zdroje nezahrnují: jízdu klece do podzemí, které oproti archivním záběrům zprostředkují subjektivní pohled horníka (což dále doplníme i autentickou zvukovou kulisou). Natočit bychom chtěli i příjezd na náraziště, otevření klece a výstup horníků na příslušném patře.

Pokračujeme cestou skupiny horníků štolou k místu těžby. Díky možnostem přilehlé lokace budeme moci dotočit i další záběry z důlního vláčku, opět oproti ilustračním záběrům z archivu více subjektivním způsobem, tedy z perspektivy jeho posádky. Záběry budou opět dodatečně ozvučeny.

V poslední části filmu sledujeme návrat horníků na povrch, včetně bezpečnostních procesů, kdy jsou kontrolována čísla fáracích známek a tímto je provedena evidence fárajících horníků. I tuto situaci bychom rádi na lokaci zinscenovali. Následně dotočíme i jízdu klecí nahoru a končíme archivními záběry zachycujícími odchod tehdejších horníků ze šachty.